

[Jesper Simonsen.]

lovsmæssighed. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var noget inde paa de Love fra 1914, jeg nævnte i Gaar, og fremhævede, at der den Gang var Tale om en helt anden Situation, og at dette skulde forklare, at man den Gang vedtog Love, som man i Dag skulde være betænkelig ved at vedtage. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet og vil altsaa ikke vedkende sig den Argumentation, jeg her tillægger ham, og det maa jeg saa bøje mig for; men i hvert Fald sagde det ærede Medlem, at der den Gang var Tale om en helt anden Situation.

Jeg tror dog, at enhver kyndig vil være enig med mig i, at de Mennesker, hvem dette Lovforslag tager Sigte paa at hjælpe, er i en Situation, der er fuldt saa vanskelig som den, Debitorerne stod i, da de Love blev gennemført, som jeg nævnte i Gaar. Situationen er for de Landejendomsbesiddere, som dette Lovforslag tager Sigte paa, saa alvorlig, som den vel kan være, fordi det er deres Bedrift og deres Hjem, der staar paa Spil — mere kan det jo ikke dreje sig om, naar Lovforslaget angaar et økonomisk Forhold. Jeg kan derfor ikke se, at man i Situationen skulde kunne finde noget som helst Grundlag for nu at nære en Betænkelighed, som man ikke tidligere har givet mindste Udtryk for — det har man ikke — i de indgaende Forhandlinger, der blev ført om de Love, jeg talte om, og hvor der saamænd ellers var Betænkeligheder nok hos det Parti, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal tilhører; der blev den Gang ikke fremsat nogen Udtalelse om, at Lovene skulde være grundlovsstridige.

En af de senere Love i 1914 havde, som det ærede Medlem rigtigt sagde, det Indhold, at man ikke kunde opsigte Panteobligationer. Ja, hvad var Hensigten med den Lov? Naturligvis at beskytte Grundejerne, at beskytte Ejendomsbesiddere, og derfor beskar man den Ret, Kreditor efter sit Pantebrev havde til at opsigte Obligationerne og forlange sine Penge. Ingen tænkte paa, at det skulde være grundlovsstridigt. Men hvad drejer det sig om i Dag? Ganske det samme: at beskytte nogle Landejendomsbesiddere, som paa Grund af den økonomiske Krise, de rent abnorme Forhold, vi er ude i, ser deres Økonomi truet med Sammenbrud, at give dem en midlertidig Be-

skyttelse, for at de kan komme over den herskende Krise. Der er ingen Væsenforskel paa det, man gjorde den Gang, og det, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

Man har for øvrigt, hvad man vil se, hvis man gennemgaar den økonomiske Lovgivning, paa mange andre Omraader grebet ind i det privatretlige økonomiske Mellemværende mellem to Personer i meget større Omfang og paa meget kraftigere Maade end det, det her drejer sig om, uden at man nogen Sinde i den Anledning har talt om, at det skulde være grundlovsstridigt. For blot at tage et Eksempel, saa betyder Tvangsakkordlovgivningen, som jo er gammel, at nogle Kreditorer mod deres Villie maa finde sig i, at man beskærer deres Fordring til Fordel for en bestemt anden Mand: deres Skyldner. Det kan lade sig gøre, ingen har betvivlet, at det er forfatningsmæssigt tilladeligt.

Altsaa saadan kan man ikke tage Grundlovsbestemmelserne og paa een Gang opkaste den Forestilling, at man overhovedet ikke kan lovgive paa det økonomiske Omraade, naar det kan virke ind paa en enkelt Persons økonomiske Rettigheder i Forhold til andre Personer. Det gør man paa saa uhyre mange Omraader, og jeg begriber derfor slet ikke den Diskussion, der er rejst om dette, for den har intet Grundlag.

For øvrigt er det jo dem, der paastaar, at en Bestemmelse er grundlovsstridig, der maa paavise et Grundlag for denne Paastand i vor Forfatnings Regler. Det har man ikke gjort mindste Forsøg paa — ikke det mindste, man har ikke paavist nogen Paragraf i Grundloven, der skulde hindre et Lovforslag som det foreliggende. Jeg skal dermed forlade dette Spørgsmaal.

Medens jeg er ved det rent juridiske, maa jeg maaske føje til, at det er den almindelige Regel i vor Proces, at Afgørelse af en Ret — og Fogeden er jo ogsaa en Ret — kan indbringes for en højere Instans, medmindre det er udelukket. Selvfølgelig kan man appellere en Afgørelse, naar det ikke positivt er sagt i Loven, at denne Afgørelse undtagelsesvis ikke kan appelleres — og det er overordentlig sjældent. Deri ligger, at denne almindelige Procesregel ogsaa gælder Fogeden i dette Tilfælde, hvor Fogeden optræder som Foged. Det er efter Lovforslaget